

»Vi sløser vores civilisations fremtid væk og kalder tøj, sko og sportsbiler bæredygtige«

Miljødebatten er gennem-syret af buzzwords, som velmenende forbrugere æder rå. Det mener World Watch Institute, der i Politikens Hus i dag offentliggør ny rapport om verdens tilstand.

KLIMA

RASMUS RAUN WESTH

Bæredygtighed, bæredygtighed, bæredygtighed. Man støder på ordet overalt. Politikere taler om bæredygtig vækst, og supermarkederne sælger bæredygtige maosko. På benzinstationerne kan man sgar tanke bæredygtig benzol.

»Vi sløser vores civilisations fremtid væk og kalder tøj, sko og sportsbiler bæredygtige. Det giver simpelthen ingen mening«, siger Robert Engelman, formand for forskerorganisationen World Watch Institute.

Med et 442 sider langt indspark til miljødebatten lancerer den på et møde i Politikens Hus i dag sin årlige rapport, 'State of the World', her i Europa.

»Det er foruroligende at se, at det er blevet et ord, som firmaer misbruger ved at påstå, at deres produkter er bæredygtige«, siger han.

Blandt miljøforkæmpere kaldes fænomenet *greenwashing* - grønvasnkning - og det er ifølge Engelman et problem, der ødelægger bestræbelserne på at redde Moder Jord. Folkene bag webteserierien [kxkd.com](http://www.kxkd.com) har søgt i Googles 5,2 millioner digitale bøger og fundet et kuriøst eksempel på, at 'bæredygtighed' er blevet et buzzword.

Siden 1960 er brugen af ordet 'sustainable' (bæredygtig) steget støt. Fortsætter udviklingen, vil ordet i 2036 i gennemsnit forekomme én gang for hver side tekst. Matcher trenden talesproget, vil en engelsktalende i 2061 sige 'sustainable' en gang per sætning - og i 2109 vil det være det eneste ord, der kommer ud af deres mund.

Satiriske overdrivelser til trods skal misbrugen af ordet tages seriøst, mener Robert Engelman.

»Vi har en kultur, hvor vi tror, at vi kan redde vores børnebørns jord ved at købe

INGEN MENING. Ordet bæredygtig misbruges i en grad, så det ikke giver mening, siger Robert Engelman fra World Watch Institute. På den anden side af Jorden handler virkeligheden ikke om ord, men om realiteter. Rent vand for eksempel. Foto: Rajesh Kumar Singh/AP

så kaldt bæredygtige produkter. Det ville være bedre for miljøet, hvis man lod være med at købe dem«, siger han.

Hvordan skal man så redde planeten?

»Vi har et program på fire trin - lidt ligesom Anonyme Alkoholikere, selv om de vist har mere end fire«, forklarer Engelman. Først skal lovgiverne blive enige om, hvad pokker de mener med bæredygtig.

Punkt 2 er at udvikle værktøjer, der kan måle, hvor langt man er i bestræbelserne på at skabe et bæredygtigt samfund. Der næst kræves »ægte bæredygtig udvikling« gennem politik, der løser ens nuværende problemer uden at skabe flere for fremtidige generationer.

»Og for det fjerde skal man forberede sig på, at vi kommer til at se katastrofale fejlslagne forsøg på at opnå bæredygtighed«, siger Robert Engelman.

Connies tabte kvotekamp

Et spinkelt flertal i Europaparlamentet nedstemte i sidste uge et afgørende forslag fra EU's klimakommissær, Connie Hedegaard, der skulle gøre det dyrere for virksomheder at forurene. Reglændringen ville have givet EU mulighed at mind-

ske udbuddet af CO₂-kvoter og dermed bededagsferien en vækstplan, der gør det

stik modsatte. Blandt andet slipper virksomheder fremover for en række energifgifter. Klimaministeriets egne beregninger viser, at ændringerne kommer til at øge CO₂-udledningen med 0,4 millioner ton.

Søger man i regeringsgrundlaget, finder man ordene 'grøn' eller 'grønne' 51 gange, mens 'bæredygtig' optræder 19 gange. Klimaminister Martin Lidegaard (R) har tidligere over for Politiken erkendt, at vækstplanen vil skade miljøet, men at efterslæbet vil blive »samlet op« med den klimaplan, regeringen fremlægger til foråret.

Men det er netop problemet, mener den grønne tænketank Concito, som klimaministeren selv er medstifter af. »Det virker gammeldags, at man først laver en vækstplan for at få gang i hjulene

► LÆSERMØDE I DAG

► VERDENS TILSTAND

I dag offentliggør World Watch Institute sin årlige rapport om verdens tilstand.

Det sker på et møde i Politikens Hus, hvor du bl.a. kan møde formanden for World Watch Institute, Robert Engelman, og udviklingsminister Christian Friis Bach. Ekspert fra Københavns Universitet og Cepos diskuterer rapporten.

Tilmelding via www.politikenbil-let.dk

og så senere går ind og regulerer lidt med en klimaplan. Det skal tænkes sammen, hvis vi skal løse den gigantiske udfordring, vi har foran os«, siger kommunikationschef Michael Minter. Han trøster sig dog med, at regeringen står ved sit mål om at reducere CO₂-udledningen med 40 procent inden 2020.

Robert Engelman roser Danmark for at være kommet langt med bæredygtig energi, men advarer om, at vi har langt endnu.

»Danmark bruger stadig mange fossile brændstoffer, så I mærker det, når man lægger afgift på CO₂-udslip. I får måske ikke storme som orkanen Sandy, men I slipper ikke for de her problemer«, siger han og henviser til oversvømmelser som ved skybruddet i 2011, der kostede forsikrings-selskaber omkring 5 milliarder kroner.

Hvordan bør man så drage personer eller virksomheder til ansvar, hvis de forurener for meget?

»Det er et godt spørgsmål. Hele ansvars-spørgsmålet er meget kompliceret, og jeg er ikke fan af at placere skyld til højre og venstre«, siger Robert Engelman og forklarer hvorfor.

»Verdens befolkning er vokset lystigt mere eller mindre siden middelalderen. Det er ikke, fordi det enkelte individ er et dårligt menneske«.

Men han mener, at det er akut at få klimaproblemet højt op på den politiske dagsorden.

»Vores civilisation skal genstartes, så den oprigtigt er bæredygtig. Ellers vil fremtidens generationer have os til evig tid, fordi vi bogstaveligt talt smadrede planeten«, siger han.

rasmus.raun@pol.dk